

[Christiani.]

paa vore Højskoler blev noget mere bundet i de første Aar.

Der er et særligt Spørgsmaal, som her interesserer mig. Det er den speciele Adgangseksamen til Polyteknisk Læreanstalt. Jeg anbefalede rent ud sagt, at denne Adgangseksamen blev slettet, og det vil jeg gerne have Lov til at gøre endnu stærkere, og jeg kan sige, at der fra mange Sider er Enighed med mig om dette. Den højtærede Undervisningsminister læste op forleden Dag et Brev fra Direktøren for Den polytekniske Læreanstalt, og i dette Brev blev det udtalt, at naar denne Eksamen var bevaret, skyldtes det den Omstændighed, at ældre Mennesker ofte kom i Tanker om, at de vilde optage et dyberegaende Studium, og derfor i en senere Alder vendte tilbage til Polyteknisk Læreanstalt. De vilde i saa Tilfælde kunne spare et Aar paa deres Uddannelse.

Nu forholder det sig saadan, at hvis nogen efter at have været væk fra Studierne i tre Aar og f. Eks. er blevet 20 Aar, og færdig med den faglige Uddannelse som Haandværker og har besluttet sig til at vende tilbage til et saa indviklet og dybt-gaaende Studium som det polytekniske, da vil det ofte vise sig, at han vil ikke være i Stand til at tage den Eksamen paa et Aar. Jeg kender adskillige Folk, som er gaaet ud med Realeksamen med Udmærkelse, med Ug i alle matematiske Fag og Regning, derefter har været borte fra Studierne i tre Aar, saa vender tilbage og tror, at de kan tage Adgangseksamen paa et Aar, men bliver skuffet; de er kommet saa langt ud af Træning, at de alligevel maa anvende de samme to Aar, som de kunde være blevet Studenter i, hvis de straks havde bestemt sig dertil.

Men dertil kommer, at hvis man vil gøre den Betragtning gældende overfor Polyteknisk Læreanstalt, hvor denne Adgangseksamen skriver sig fra den Tid, da man ikke havde matematisk Artium, hvorfor Folk, der vilde ind paa Læreanstalten og havde sproglig Artium maatte tage denne supplerende Eksamen, saa maatte man gøre den samme Betragtning gældende med Hensyn til flere Universitetseksaminer. Jeg vil tage det Eksempel, at en ung Mand gaar ind i Postvæsenets Tjeneste, han har Realeksamen eller Præliminæreksamen, men efter faa Aars Forløb kommer han til det Resultat, at han gerne vil studere. Han har da ikke andet at gøre for at faa den juridiske eller den statsvidenskabelige Eksamen

end først at tage Studentereksamen. Der var ikke det mindste i Vejen for, at man kunde finde det rimeligt, at han kunde slippe med en Adgangseksamen, men det kan han ikke.

Skal den ene kunne nøjes med Adgangseksamen, skulde den anden ogsaa have Lov dertil. Men der er, som sagt, ikke Skygge af virkelig Anledning til at opretholde denne Eksamen, og Direktøren for Polyteknisk Læreanstalt slutter ogsaa sin Skrivelse med at sige, at han er overbevist om, at Lærerraadet ved Polyteknisk Læreanstalt aldeles ikke vil modsætte sig, at denne Eksamen afskaffes.

Dernæst kom den højtærede Undervisningsminister ind paa nogle Betragtninger, som vist skulde være morsomme, idet han talte om Søofficerernes Danseundervisning. Jeg tror nu alligevel, den højtærede Minister forstod, at der laa en virkelig alvorlig Tanke bagved det Ord, jeg havde udtalt, om Betødningen ude i Verden af at have en vis Optræden. Derfor synes jeg ikke, der var nogen Grund til at gøre, om jeg saa maa sige, Løjer med Sagen ved at bringe dette Moment ind. Men jeg skal for Resten sige, at det er ikke nær saa morsomt og komisk, som det lyder. For øvrigt er det nu saadan, at den Kommission, der, saa vidt jeg ved, overvejer den Undervisning, som Kadetterne faar, tænker paa at afskaffe Karakteren i Dans; men lad det nu være, hvad det være vil.

Det er ikke saa ligegyldigt, som man kunde tro, om en Mand har lidt Færdighed i at optræde i Verden, og jeg vil gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om Ministeren ikke har tænkt paa, hvad Grunden egentlig kan være til, at Englænderne som Folk betragtet mere end andre er i Stand til at optræde ude i Verden og gøre sig gældende i store, indfyldelsesrige Stillinger. Det er ikke, fordi de under deres Studier erhverver sig flere og solidere Kundskaber, end man gør andre Steder, og navnlig slet ikke, end man gør her i Landet; men der lægges i England overordentlig megen Vægt paa dette at kunne optræde som en „gentleman“. Englænderne er den Nation, som bedst har forstaaet paa denne Maade at uddanne Ungdommen, og naar nu den højtærede Undervisningsminister gør lidt Nar af Søofficerernes selskabelige Uddannelse, saa vil jeg gerne spørge, om den højtærede Minister ikke har gjort sig klart, hvoraf det egentlig kom, at vi paa et vist Tidspunkt her i dette Land maatte betragte — jeg kan sige fra mine Kollegers og min Side med overordentlig